

കൊട്ടാരം

അബ്ദപ്പള്ളിയിലെ കൊട്ടാരം മാർത്തോമ്മസ് സഭ

വംശിയതയിൽ അടിരമിക്കുന്ന ചാണക വണ്ഡുകൾ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ(ر)، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ”لَيَتَّبِعُنَّ أَفْوَامٍ يُفْتَخِرُونَ بِأَبْنَائِهِمُ الَّذِينَ مَاتُوا إِنَّمَا هُمْ فَقْعُمُ جَهَنَّمَ أَوْ لَيَكُونُنَّ أَهْوَانَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الْجُعْلِ الَّذِي يُدَهِّدُهُ الْخَرَاءِ بِأَنْفُهُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عَيْنَكُمْ الْجَاهِلِيَّةَ وَفَخَرَهَا بِالْأَبَاءِ إِنَّمَا هُوَ مُؤْمِنٌ تَقْيَى وَفَاجِزَ شَقِّيُّ، النَّاسُ كُلُّهُمْ بْنُ آدَمَ وَآدَمُ حُلَقٌ مِّنْ تُرَابٍ“ (ابوداود، حسنہ الائیانی فی صحیح سن الترمذی 3955).

അബ്ദപ്പള്ളിയിൽ നിവേദനം നിവേദനം (സ) പറഞ്ഞു: ‘തണ്ണേം ചരിച്ചുപോയ പിതാക്കരാളെ ചൊല്ലി അഭിമാനം പറയുന്ന ആളുകൾ അതിൽനിന്ന് വിരചിച്ചു കൊള്ളുന്നു. തിർച്ചയായും അവർ നിരുത്തിയാണ്. അഭിമാനം കൊള്ളല്ലോ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറ്റവും ഉള്ളതാണ്. പ്രാഥ് ഇന്ത്യാമാരിക കാലത്തെ ഷഡ്പദവും പിതാക്കരാളെ ചൊല്ലിയുള്ള അഭിമാനം കൊള്ളല്ലോ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറ്റവും ഉള്ളതാണ്. മനുഷ്യരിൽ നിന്നും കുറവായ സത്യവിജ്ഞാപി, അല്ലെങ്കിൽ നിർഭാഗ്യവാനായ അധികാരി. മനുഷ്യരിലും ആദ്ധ്യാത്മിക മകൾ, ആദ്ധ്യാത്മിക മണ്ഡലിൽനിന്ന് സ്വീകാര്യം പെട്ടിരിക്കുന്നു” (അബ്ദപ്പള്ളി)

ക) ടുംബം, ഗ്രോത്രം, വംശം, ദേശം, നിറം, രാജ്യം, പാരമ്പര്യം മുതലായവയുടെ പേരിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുക എന്നത് ലോക സാധാരണമായി കണ്ണുവരുന്ന ദൃംഖപരവന്തയാണ്. പാരമ്പര്യവാദത്തിന് രചനാത്മകവും നിശ്ചയാത്മകവുമായ വശങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യം രണ്ടു വശങ്ങളായും വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തി രചനാത്മക വശത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും നിശ്ചയാത്മക വശത്തെ തിരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വംശിയതയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിനും പരിശീലനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പേരിലുള്ള ദുരഡിമാനവോധത്തെ കടക്കുന്നതിൽ അപേക്ഷയിൽ അപലവിക്കുന്ന ഒരു നബിപ്പനമാണ് മുകളിൽ.

‘പയൻതപിയന്ന’ (തൈർച്ചയായും വിരമിക്കുക തന്നെ വേണം) എന്ന പ്രയോഗത്തോടെ വേരിയും ഹദിസുകൾ കാണാം. അവയിലെല്ലാം, സത്യവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും ജീവിതശൈലിയായി സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുറിച്ചാണ് നബി (സ) താക്കിൽ നൽകുന്നത്. മരിച്ച പിതാക്കരാളും പ്രപിതാക്കരാളും ചൊല്ലി അഭിമാനിക്കുന്നവർ അവരുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചക്കാരാണ് തങ്ങൾ എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാണെല്ലാ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യാമിന് മഹികമായ നിലപാടുണ്ട്. ‘അത് കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു സമുദായമാകുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം അവർക്കാകുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്കും. അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരു

ന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുന്നതല്ല’ (അതു ബവറി 141) എന്നതാണത്. ഇംഗ്രീഷിൽ, ഇന്ത്യാഭ്രാത്, ഇന്ത്യാഹാവ്, താഞ്ചുഖ്യം, താഞ്ചുഖ്യിലോടു സന്തതികൾ മുതലായവയുടെ മതകീയ പാരമ്പര്യമുള്ള പിൻമറുക്കാരാണ് തങ്ങൾ എന്ന ധന്വൃദ്ധി-തൈക്രസ്തവരുടെ അവകാശവാദത്തെ വണിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മേൽ സൂക്തം അവതരിച്ചത്. സച്ചിതരായ മുൻഗാമികളെ ആദ്ധ്യാത്മപരമായി മാതൃകയാക്കാതെ അവരെ ചൊല്ലി അഭിമാനം കൊള്ളുന്നത് മധ്യസ്ഥമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് വുർആൻ. ‘നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവായ ഇംഗ്രീഷിലോടു മിലിത്രത് പിന്നപറ്റുക’ (ഹജ്ജ് 78) എന്ന മക്കയിലെ ബഹുരേഖവ വിശാസികളോടുള്ള വുർആൻ ആഹാരം നമ്മും പാരമ്പര്യമുള്ള ഇംഗ്രീഷിലോടു ആഹാരമാണ്. ഇന്ത്യാമിക വികിഷണത്തിൽ വ്യക്തികളും, ആദർശവും ആദർശനിഷ്ഠമായ നിലപാടുകളും പ്രധാനം മുൻഗാമികളുടെ നല്ല പാരമ്പര്യങ്ങളെ മാതൃകയാക്കാതെ വംശീയമായി മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്ക് ഇതര സമൂഹങ്ങൾക്കു മേൽ മേൽക്കേ ക്രിസ്തീനു സാധാരണ സീക്രിച്ചുവരുന്ന രിതി, ഇതര സമൂഹങ്ങളെ കീഴാളി വിഭാഗങ്ങളായി കണ്ണ് തങ്ങളുടെ പോരായ്മകളുടെ ഭാരങ്ങൾ അവർക്കു മേൽ കെട്ടിയേൽപ്പിച്ച് അതിന്റെ പീഡന -സുഖാലസ്യത്തിൽ മുഴുകുക എന്നതാണ്. ഇത്യും വംശീയവാദികൾക്ക് തങ്ങൾ അല്ലാത്തവരുടെ മുന്നിൽ, എല്ലാ

വർക്കും ഹിതകരമായി കേൾക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ സ്വീകരിക്കാനോ പറ്റുന്ന ഒരു ആദർശം സമർപ്പിക്കാനില്ല. അതിന്റെ പേരിലുള്ള അധമഭോധം സുഷ്ടിച്ചുവിടുന്ന ആദ്യകാശങ്ങൾക്ക് വിധേയരാഭേദിവരുന്നത് നിരപരാ ധികളായ മുസ്ലിംകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറുപട്ടങ്ങളാണ്.

ഇത്തരം പാരമ്പര്യാനുരാഗകളെ നമ്മി (സ) ഉപമിക്കുന്നത് വിസർജ്യം മുക്ക് കൊണ്ട് ഉത്തിരക്കാണ്ടുപോകുന്ന ചാണക വണ്ടുകളോടാണ്. ദുർഗ്ഗസ്ഥാനം സുഗ്രന്ഥാനം തിരിച്ചറിയുക എന്നത് മനുഷ്യരെ പ്രാഥമിക ഇന്ത്യാനും വമാണ്. അത് സാധ്യമാവുന്നതാവെടു, നാമിക വഴിയും. അതേ മുക്കും കൊണ്ടുതന്നെ ദുർഗ്ഗസ്ഥമയമായ വിസർജ്യം ഉത്തിരക്കാണ്ട് പോകുന്നവർ എന്ന് മുൻഗാമികളെ ചൊല്ലി അഭിമാനിക്കുന്നവരെ ഉപമിച്ചതിലൂടെ അത്തരക്കാരുടെ അധമതാത്തയാണ് ധനിപ്പിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും ഇത്തരം ദുഷ്പ്രവാനതകളുണ്ടാവരുതെന്ന താക്കിതും മുതൽ എറിസുല്ലംബ്. ജാഹിലിയ്യാ കാലതെന്ന സൂക്ഷ്മാ ഉഹലത്യ പ്രകടനങ്ങളും ഇന്റലാമാഫോഷത്തോടെ ഇല്ലാതായിത്തീരണം.

മനുഷ്യർ ഒരു വിഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഭക്തരായ സത്യവിശ്വാസികൾ, നിർഭാഗ്യ

വാമാരായ അധർമ്മികൾ, പ്രപഞ്ചത്തെയും ജീവിതത്തെയും കുറിച്ച കാഴ്ചപ്പാടും നിലപാടും വഴി രൂപപ്പെടുന്നതാണ് സത്യവിശ്വാസം. അതിനു വിരുദ്ധമായ നിലപാടും ചിലർക്കുണ്ടാവാം. അതും ഒരുത്തരം വിശ്വാസം തന്നെ. പക്ഷേ ഇന്റലാമിക വൈക്ഷണത്തിൽ സത്യവിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സത്കരിക്കാനിഷ്ഠയാണ് മനുഷ്യരെ ശ്രദ്ധംരാക്കുന്നത്. അല്ലാതെ മുൻഗാമികളുടെ വാലിൽ തുങ്ങിയുള്ള അവകാശവാദങ്ങളുണ്ട്.

മൺഡൽനിന്ന് സുഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആദമിന്റെ മകളാണ് എല്ലാവരും എന്ന സാർവജനനിന് സത്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന റദ്ദീസ്, വംശീയ മഹതാം പുലമ്പുനവരുടെ നൃത്യങ്ങളും നിർവ്വീര്യമാക്കുന്നു. ദശാബ്ദവങ്ങളായി പല നാടുകളിലും അന്ധായമായി കൊല്ലപ്പെടുത്താണ്ടിരിക്കുന്ന അബാലവും മുസ്ലിംകളെ ചൊല്ലി ഒടും അസന്നദ്ധരാവാതിരുന്ന ചില വംശീയവാദികൾ, യുഭക്കയ്ക്കിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നവരുടെ വെള്ളത്ത് നിന്നവും നീല കണ്ണുകളും ഉന്നത സാമ്പത്തിക നിലവാരവും എടുത്തു പറഞ്ഞ്, ‘അവർ അവർഗ്ഗനികളുണ്ട്, ഇരാവികളുണ്ട്, കൊല്ലപ്പെടുന്നുള്ളവരാണ്’ എന്ന് ലോകത്തോട് റമിച്ച് പുളയുന്ന ചാണക വണ്ടുകളെയാണ് ഓർമ്മ വരിക. ●